

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 665/2022
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца ЈП ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ, Београд, чији је пуномоћник Александар Будалић, адвокат у ..., против тужених: 1) ФЕРОМОНТ ИНЖЕЊЕРИНГ ДОО Београд, 2) ФЕРОМОНТ ОПРЕМА АД Панчево, чији је заједнички пуномоћник Драгутин Илић, адвокат у ... и 3) VIA OSEL ДОО Београд, чији је пуномоћник Владан Јевтић, адвокат у ..., ради испате, вредност предмета спора 3.574.896,00 динара, одлучујући о ревизији првотуженог и друготуженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6185/2020 од 09.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 12. маја 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија првотуженог ФЕРОМОНТ ИНЖЕЊЕРИНГ ДОО Београд и друготуженог ФЕРОМОНТ ОПРЕМА АД Панчево, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6185/2020 од 09.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 4310/2019 од 22.09.2020. године у ставу првом изреке, обавезани су првотужени, друготужени и трећетужени да тужиоцу, на име дуга по основу уговорне казне, солидарно исплате износ од 3.574.896,00 динара, са законском затезном каматом од 20.11.2017. године, до исплате. У ставу другом изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 180.698,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 6185/2020 од 09.12.2021. године ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке, којом је обавезан трећетужени на исплату дуга по основу уговорне казне у износу од 3.574.896,00 динара, са законском затезном каматом од 20.11.2017. године до исплате и у делу става другог изреке, којим је трећетужени обавезан на исплату трошкова поступка, па је одбијен тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе трећетужени да му на име дуга по основу уговорне казне плати износ од 3.574.896,00

-2-

динара, са законском затезном каматом од 20.11.2017. године до исплате, као неоснован и обавезан је тужилац да трећетуженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 48.000,00 динара. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да трећетуженом на име трошкова другостепеног поступка плати износ од 45.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде првотужени и друготужени изјавили су благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права. Тужилац је у одговору на ревизију оспорио ревизијске наводе првотуженог и друготуженог, те је трошкове на име састава одговора на ревизију тражио и определио.

Испитујући дозвољеност ревизије првотуженог и друготуженог изјављене против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6185/2020 од 09.12.2021. године, применом одредбе члана 410. и члана 413. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија првотуженог и друготуженог није дозвољена.

Према стању у спису предмета, првотужени и друготужени нису изјавили жалбу против пресуде Привредног суда у Београду П 4310/2019 од 22.09.2020. године. Привредни апелациони суд је пресуду Пж 6185/2020 од 09.12.2021. године донео по жалби трећетуженог VIA OCEL ДОО Београд против пресуде Привредног суда у Београду П 4310/2019 од 22.09.2020. године. Како је у односу на првотуженог и друготуженог правноснажност првостепене пресуде у делу у ком је усвојен тужбени захтев и којим су обавезани да на име дуга по основу уговорне казне, солидарно исплате износ од 3.574.896,00 динара, са законском затезном каматом од 20.11.2017. године, до исплате, наступила истеком рока за жалбу (у смислу одредбе члана 359. став 1. Закона о парничном поступку), то значи да првотужени и друготужени нису овлашћени на изјављивање ревизије, јер нису изјавили редован правни лек (жалбу) против првостепене пресуде, нити се та другостепена пресуда односи на њих, што је претпоставка за овлашћење за изјављивање ванредног правног лека (ревизију) у смислу одредбе члана 403. став 1. и 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 410. став 1. тачка 1. ЗПП донео одлуку као у ставу првом изреке решења.

Како се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице у смислу члана 154. Закона о парничном поступку, то је у ставу другом изреке решења, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поводом састава одговора на ревизију.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**